

Ананий и Сапфира.

„И станаха по-младитѣ, обвиха го и изнесоха, та го погребоха“¹⁾

Тия, младитѣ хора, друга работа не могат да правятъ: като умре нѣкой си, тѣ го погребватъ. Новитѣ идеи измѣсватъ старитѣ. Сега, понеже го воримъ въ съгласие съ законитѣ, които владѣятъ въ природата, азъ всѣкога имамъ за цѣль да изнеса въ символи дѣйствиата, които ставатъ въ тази жива природа. Защото, ако вие не научите тия символи, всичко друго, което е прѣводъ, не можете да разберете. „И станаха най-младитѣ“, не казва „по-старитѣ.“ „Най-младитѣ“, значи, най-силнитѣ, най-здравитѣ хора, на които мишцитѣ сж здрави. Въ всѣко едно отношение този законъ е вѣренъ. Защото здрави мишци показватъ здравъ умъ, здраво сърце. А здравъ умъ и здраво сърце показватъ една нормална душа. Азъ нѣма да се спирамъ сега върху тия работи да ги обяснявамъ: можете да ги четете по книгитѣ. Нормална душа е душа, която се проявява и развива правилно. Не се очудвайте, защо не се проявява още правилно. Защото тя е още въ първия етапъ на своето развитие. Туй, което се проявява, то е човѣшкото сърце и човѣшкиятъ умъ. Още платното се тъче. Докато то е на стана и се тъче, то е тъкане, а когато този платъ се изтъче, тогава душата ще се прояви. Обаче, не въ сегашната епоха и при тѣзи разбирания, а въ слѣдующата епоха, въ шестата раса, — тогава, когато двата принципа на сърцето и на ума, или двата принципа, както сега

¹⁾ Дѣяния 5:6.